
*Конвенцията за забрана или ограничаване на
използването на някои конвенционални оръжия, които
нанасят прекомерни увреждания или имат неизбирателно
въздействие*

Конвенцията за конвенционалните оръжия (ККО), наричана също и Конвенция за някои нехуманни оръжия (КННО), е открита за подписване на 10 април 1981 г.

Към октомври 2018 г. страни по ККО са 125 държави, а още четири държави (Египет, Нигерия, Судан и Виетнам) са подписали, но все още не са ратифицирали документа.

Целта на ККО е да забрани или ограничи използването на специфични видове оръжия, за които се счита, че нанасят прекомерни и ненужни страдания на бойците и/или засягат неизбирателно цивилното население. Структурата на ККО – Конвенция и приложения Протоколи – е приета в този вид, за да гарантира гъвкавост за евентуални бъдещи допълнения и изменения. В своята същност ККО съдържа само общи разпоредби, а всички забрани или ограничения върху използването на определени оръжия или оръжейни системи са описани в Протоколите към нея.

Протокол I забранява използването на оръжия, чийто главен ефект е да нанасят поражения чрез фрагменти, неоткриваеми с рентгенови лъчи. Българската армия няма на въоръжение подобни боеприпаси.

Протокол II забранява и ограничава използване на мини, мини-капани и други устройства (изменен през 1996 г.). Разпоредбите на Протокол II се изпълняват в пълен обем от Българската армия.

Протокол III забранява и ограничава използването на запалителни оръжия, като разпоредбите му се изпълняват стриктно от Българската армия.

Протокол IV е за забрана на използването на ослепяващи оръжия. Българската армия няма на въоръжение лазерни оръжия, чието предназначение е да ослепяват личния състав на противника.

Протокол V се отнася до разчистването на невзривени боеприпаси като неизбухнали касетъчни елементи от касетъчни бомби и/или изоставени взривни остатъци след провеждане на бойни действия. След прекратяване на военен конфликт Протокол V установява отговорност за страните участници, които са използвали взривни оръжия, да съдействат за разчистването на невзривени по време на бойните действия боеприпаси.

Република България е ратифицирала ККО и Протоколи I, II и III към нея през 1982 г. През 1998 г. са ратифицирани измененият Протокол II и Протокол IV, а през 2005 г. - Протокол V.

Страните – членки по ККО, се срещат ежегодно за провеждане на годишни срещи и на всеки пет години за провеждане на Конференция-преглед. Целта на срещите е следене на състоянието и действието на ККО и Протоколите към нея. Срещите са отворени за всички страни – членки по ККО, като непълноправните членове получават статут на наблюдатели. Срещите се състоят обикновено в Женева.

Ежегодно до 31 март, страните – членки по ККО, предоставят годишни доклади, касаещи спазването на задълженията, произтичащи от Протоколите към Конвенцията. Докладите се публикуват на официалната страница на Офиса на ООН в Женева (<http://www.unog.ch>). Министерство на отбраната изготвя и предоставя в ООН национален доклад по ККО и национални доклади по отделните Протокол II и Протокол V.